

זבחים קיד

עניין: בגלגל לא קרבו חובות

מאירי מגילה ט:

המשנה המעשה עסק דף טי ע"כ אין צין צום גדולה לצומה קטנה אלא פסחים. ומענה זו נאמרה על שום זמן שהיו הצומות מותרות. וכבר מודע לנו ומערכת זמנים שעד שלא הוקם המשכן הותרו הצומות. ומעשה הוקם המשכן נאסרו. הו"ל וסיה סם וחצא וארון עמו. צאו לגלגל כל שצב שצצו וסצב שחלקו וסיה הארון הולך צמלחמותיהם ולא סיה קצב סם החצא צגלגל. הותרו הצומות. צאו לצילה אחר

נאסרו הצומות ולא סיה לנו עוד סיתר. וכל זמן אותן הזמנים שהיו הצומות מותרות סיה וחצא הכחוש סל וסיה קרוי אללס צומה גדולה וספיה סהיה קצב צמקוס אחד לסם כל הצבור. ומכל וקוס לא סר סם צומה מעליו כל זמן סלא סיה ארון קצב עמו. ומלצד זה סיה כל יחיד סירלה עוסה צומה לעלמו צגנו לו צחלכו ומקריב עליו כדכיו וכדצותיו אצל לא סום קרצן חוצה. וסיה סיתר סקראת צומה קטנה. וצצומה גדולה סיו הצבור ומקריצין קרצנותיהם אלא סחלקו צדצר צומס זצמים אס סיו ומקריצין סם הצבור קרצנותיהם אס לאו.

ירושלמי מגילה פ"א הי"ב

מפסיק. ר' יסא בשם ר' יוחנן זה סימן סכל זמן שהארון מבפנים הבמות אסורות יצא הבמות מותרות. ר' זעורא בעא קומי ר' יסא

משך חכמה פרשת פקודי

לה, כא משכן העדת.

הנה ביארתי לעיל¹ דארון מוכרח להיות בו העדות, והמשכן אימת הוא נחשב לאהל מועד לאסור הבמות, רק כשיש בו ארון, כדתיניא תוספתא סוף זבחים (יג, ח): איזהו במה גדולה (בשעת היתר במות)? אהל מועד נטוי כדרכו אין הארון נתון שם². וזה שאמר שדין משכן יש לו רק כשהוא משכן העדות, שהעדות נתון בו, ויעויין ראב"ע³.

רש"י סוטה טו:

נמאי אחא כיון דילפינן מאשר יהיה דא"צ ליטלו מעל גבי קרקעית: איסי בן יהודה אומר להביא קרקע בית עולמים. ה"ג לה בסיפרי ולא גרס לרבות שילה ונוצ וגבעון וצית עולמים דשילה משכן הוא ולא לריך לרצויא דהוא עיקר הכחוש ונוצ וגבעון אין משקין זה סוטה דהא הואי ולא הוה סם ארון אלא מזבח הנחושט לצדו ולא קרבה צהן מנחת סוטה ולא סום חוצה יחיד שאין לה זמן קצב כדאמר בשמיטת קדשים (דף קיז.) וצמגילה (דף טו:) אצל צית עולמים הולך לרבות שלא תאמר משכן נאמר ולא מקדש צית המקדש שצירושלים קרי ליה צית עולמים לפי שאין אחר קדושתו היתר צמקוס אחר וסוצ לא שרתה שכינה צמקוס אחר:

רמב"ם ספר המצוות

מצוה ב היא שצונו לבנות בית הבחירה לעבודה, בו יהיה ההקרבה והבערת האש תמיד ואליה תהיה ההליכה והעליה לרגל והקבוע בכל שנה. והוא אמרו יתעלה ועשו לי מקדש.

רמב"ם ריש הלכות בית הבחירה

א מצות "עשה לעשות בית ליי' מוכן להיות מקריבים בו הקרבנות. וחוגגין אליו שלש פעמים בשנה שנאמר ועשו לי מקדש. וכבר נתפרש בתורה

יעב"ץ על הרמב"ם פ"ד מבית הבחירה

הבית לא בטלה. ומשמע לי דסבר רבינו דהך מילתא דקדושת הבית לא בטלה אזלא כמאן דס"ל ארון במקומו נגנו דאי למ"ד ארון גלה לבבל גם קדושת הבית בטלה ע"י כך ועכ"פ לענין ביאת המקדש מסתברא דבהכי תליא דהא

רמב"ן ריש פרשת תרומה

והנה עיקר החפץ במשכן הוא מקום מנוחת השכינה שהוא הארון⁶, כמו שאמר (להלן כה כב) "ונועדתי לך שם ודברתי אתך מעל הכפרת", על כן הקדים הארון והכפרת בכאן כי הוא מוקדם במעלה⁷. וסמך לארון השלחן והמנורה שהם כלים כמוהו, ויורו על ענין המשכן שבעבורם נעשה. אבל משה הקדים בפרשת וסוד המשכן הוא, שיהיה הכבוד⁹ אשר שכן על הר סיני שוכן עליו בנסתר¹⁰. וכמו שנאמר שם (לעיל כד טז) "וישכן כבוד ה' על הר סיני", וכתוב (דברים ה כא) "הן הראנו ה' אלהינו את כבודו ואת גדלו", כן כתוב במשכן "וכבוד ה' מלא את המשכן" (להלן מ לה). והזכיר במשכן שני פעמים "וכבוד ה' מלא את המשכן", כנגד "את כבודו ואת גדלו". והיה במשכן תמיד עם ישראל הכבוד שנראה להם בהר סיני.

WHATSAPP

EMAIL

PODCAST

TORAHANYTIME

ALLDAF

DAFYOMI PORTAL

KOLHALASHON